

ODVETNIŠKA ZBORNICA SLOVENIJE
Ljubljana, Pražakova 8
DISCIPLINSKA KOMISIJA I. STOPNJE

Opr. št. 1686/2014

1686/2014

ODLOČBA JE PRAVNOMOČNA
ODVETNIŠKA ZBORNICA SLOVENIJE

Ljubljana, 4. 1. 2017

Podpis pristojne osebe:

ODLOČBA

Disciplinska komisija I. stopnje pri Odvetniški zbornici Slovenije, Ljubljana, Pražakova 8, je v senatu pod predsedstvom odvetnika Luke Divjaka, ob sodelovanju članov senata odvetnika Uroša Čopa in Gorana Šulerja, v disciplinski zadevi zoper odvetnika [REDACTED] na zahtevo disciplinskega tožilca za uvedbo disciplinskega postopka opr. št. 1686/14 z dne 2. 2. 2015, zaradi disciplinske kršitve po 7. točki 77.a člena Statuta Odvetniške zbornice Slovenije v zvezi z 18. členom Kodeksa odvetniške poklicne etike, po opravljeni disciplinski obravnavi dne 23. 9. 2015, 23. 11. 2015 in 22. 6. 2016, v navzočnosti disciplinskega obdolženca, disciplinskega tožilca odvetnika mag. Mitja Jeleniča Novaka, strokovne sodelavke OZS Ane Lozar in zapisnikarice Diane Benedičič Žibrat, dne 22. 6. 2016

o d l o č i l a :

Disciplinski obdolženec, [REDACTED] vpisan v imenik odvetnikov Odvetniške zbornice Slovenije dne [REDACTED] že kaznovan v disciplinskem postopku,

je odgovoren

kršitve dolžnosti pri opravljanju odvetniškega poklica,

ker se je neprimerno obnašal in izražal pri opravljanju odvetniškega poklica s tem,

da je na tiskovni konferenci Odbora 2014 v Ljubljani dne 18. 8. 2014 med drugim izjavil, da je odločitev Vrhovnega sodišča RS v zadevi Patria »odvisna od drugih okoliščin, ki so izven vrhovnega sodišča, ne znotraj vrhovnega sodišča« ter še, da je »gospe Žalik in ostalim, ki na vrhovnem sodišču o tem odločajo oz. bi morali odločati, povsem vseeno, da dnevno kršijo človekove pravice«.

S tem je disc. obdolženec kršil svojo dolžnost pri opravljanju odvetniškega poklica po 7. točki 77.a člena Statuta OZS v zvezi z 18. členom Kodeksa odvetniške poklicne etike in se mu po 79. členu Statuta OZS izreče disciplinski ukrep

DENARNA KAZEN v višini 500,00 EUR.

Disciplinski obdolženec je dolžan plačati denarno kazen v višini 500,00 EUR in na podlagi 6. člena Pravilnika o povrnitvi stroškov in določitvi povprečnine v disciplinskem postopku povprečnino v znesku 300,00 EUR, na račun Odvetniške zbornice Slovenije SI56 0510 0801 0472 888, odprt pri Abanki d. d., v roku 30 dni po pravnomočnosti odločbe, pod izvršbo. V primeru zamude plačila se obračunajo zakonske zamudne obresti.

Obrazložitev:

Disciplinski tožilec je podal zahtevo za uvedbo disciplinskega postopka na podlagi prijave Vrhovnega sodišča RS z dne 22. 8. 2014, ki jo je podala podpredsednica [REDACTED]. V prijavi je navedeno, da je disc. obdolženec pri dajanju izjav na tiskovni konferenci Odbora 2014 dne 18. 8. 2014 ravnal na način, ki ni v skladu s pravnimi in moralno-etičnimi pravili, kot jih določajo predpisi o odvetništvu. Pri tem je Vrhovno sodišče RS posebej izpostavilo kot v neskladju s pravili odvetniškega poklica izjavi disc. obdolženca, nato zajeti v tenorju zahteve za uvedbo disc. postopka.

V svojem odgovoru na prijavo dne 9. 9. 2014 je disc. obdolženec navedel, da ni zagrešil nikakršne kršitve, da je pri vsej zadevi ravnal vestno in pošteno, v korist stranke in skladno s predpisi o odvetništvu. Pojasnil je okoliščine prve očitane mu izjave, tj. da je povsem jasno, da je odločitev Vrhovnega sodišča RS v zadevi odvisna od okoliščin izven sodišča, saj na časovno dinamiko vplivajo tudi stranke postopka in drugi dejavniki. Nadalje je izrazil prepričanje, da je bila njegova izjava o kršitvi človekovih pravic njegove stranke s strani Vrhovnega sodišča RS utemeljena.

Iz podatkov spisa izhaja, da je Disciplinski tožilec po tem, ko mu je bila zadeva odstopljena v reševanje, Vrhovno sodišče RS pozval, naj se izjavi o tem, ali naj se prijava podpredsednice sodišča z dne 22. 8. 2014 šteje kot pobuda za uvedbo disciplinskega postopka zoper disc. obdolženca ali kot zahteva za uvedbo tega postopka v smislu drugega odstavka 64. člena ZOdv. Vrhovno sodišče RS je na poziv Disciplinskega tožilca odgovorilo, naj se vložena prijava šteje kot zahteva za uvedbo disc. postopka zoper odvetnika v smislu drugega odstavka 64. člena ZOdv, razen v kolikor disc. tožilec meni, da citirane določbe ni mogoče tolmačiti tako, da se nanaša na podpredsednika Vrhovnega sodišča RS, temveč le na predsednika – v tem primeru naj se prijava zoper odvetnika obravnava kot pobuda za uvedbo disc. postopka. Disciplinski tožilec je tako zoper disciplinskega obdolženca zahtevo za uvedbo disciplinskega postopka, kot izhaja iz vsebine njegove zahteve, vložil na podlagi drugega odstavka 64. čl. ZOdv, pri čemer je štel, da je zahtevo podpredsednice Vrhovnega sodišča RS v konkretni zadevi treba obravnavati smiselno enako, kot če bi zahtevo vložil predsednik Vrhovnega sodišča RS.

Disciplinski tožilec je v obrazložitvi zahteve za uvedbo disciplinskega postopka navedel še, da naj bi se razen resnih strokovnih polemik glede stališč sodišč sleherni odvetnik izogibal omalovažujočim izjavam na račun sodišč, izjave disc. obdolženca pa so po mnenju Vrhovnega sodišča RS neprimerne in krnijo ugled tega sodišča.

V odgovoru na zahtevo za uvedbo disciplinskega postopka je disc. obdolženec zanikal očitano mu kršitev in se skliceval na že predhodno podane argumente s tem v zvezi, bil je tudi mnenja, da uporaba analogije, kot se je je poslužil disc. tožilec glede vložitve prijave s strani podpredsednice Vrhovnega sodišča RS, ni dopustna in bi jo bilo potrebno zavreči, saj iz prijave ne izhaja, da bi jo podpredsednica Vrhovnega sodišča RS pisala namesto predsednika VS, ko je tega nadomeščala, temveč jo je pisala izključno kot podpredsednica.

Na disc. obravnavi dne 23. 11. 2015 je disc. obdolženec podal ugovora pravne narave zoper vloženo zahtevo za uvedbo disciplinskega postopka. Prvi ugovor je zadeval časovno komponento vložitve zahteve za uvedbo disciplinskega postopka, in sicer je disc. obdolženec menil, da je glede na določilo drugega odstavka 64. člena ZOdv le ta prepozna. Drugi ugovor pa se je nanašal na upravičenca za podajo zahteve za uvedbo disciplinskega postopka, v tem delu je bil disc. obdolženec mnenja, da v kolikor senat smatra, da gre za pobudo po prvem odstavku 64. člena ZOdv, je v konkretnem primeru prizadeta oseba Vrhovno sodišče RS, prijave pa v imenu le tega lahko podaja le predsednik tega sodišča, podpredsednica pa le v primeru njegove odsotnosti, kar v konkretnem primeru ni bilo podano, zato se to ne more šteti kot prijava tretje osebe.

Senat je na disc. obravnavi dne 23. 11. 2015 oba podana ugovora disc. obdolženca zavrnil. 30-dnevni rok za vložitev zahteve za uvedbo disciplinskega postopka po katerem koli odstavku 64. člena ZOdv je instrukcijski in ne prekluziven. V disciplinskih postopkih zoper odvetnike se namreč smiselno uporabljajo določila Zakona o kazenskem postopku (tako je določal ZOdv-B v tretjem odstavku 67. člena, enako pa določa tudi 92. člen Statuta OZS, ki se uporablja na podlagi ZOdv-C), ki v primeru prekluzivnega roka pri sami navedbi roka za zamujeno dejanje izrecno predvideva sankcijo zavrženja oziroma ustavitev postopka, ostali roki, kjer zavrženje oziroma ustavitev postopka pri samem roku zaradi zamujenega dejanja ni predvideno, pa so instrukcijski. V 64. členu ZOdv sankcija zavrženja oziroma ustavitev postopka ni določena ne v prvem, ne v drugem odstavku, zaradi česa sta ta dva roka instrukcijske in ne prekluzivne narave. Ugovor disc. obdolženca v tem delu tako ni utemeljen.

Nadalje je senat ocenil, da je prijavo podpredsednice Vrhovnega sodišča RS [REDACTED] šteti kot pobudo za uvedbo disciplinskega postopka po prvem odstavku 64. člena ZOdv, saj lahko podpredsednica nadomešča predsednika Vrhovnega sodišča RS le za čas njegove odsotnosti, za kar pa v spisu ni dokazov. Glede ugovora disc. obdolženca, da je prizadeta oseba v konkretnem primeru lahko le Vrhovno sodišče RS, v imenu katerega prijavo lahko podaja le predsednik tega sodišča, pa je senat pojasnil, da je prizadeta oseba v tem primeru oseba, ki opravlja sodno funkcijo v RS, in v tem svojstvu lahko poda prijavo ter pobudo za uvedbo postopka, če oceni, da je poklic, ki ga opravlja, prizadet.

Na disc. obravnavi dne 22. 6. 2016 je disc. obdolženec v svoj zagovor navedel, da vztraja pri ugovoru, ki ga je podal na obravnavi dne 23. 11. 2015, glede očitanih mu izjav iz zahteve za uvedbo disciplinskega postopka pa je smiselno navedel še, da je le informiral javnost o neodločanju Vrhovnega sodišča RS v zadevi Patria. Prepričan je, da je takrat

ravnal vestno in pošteno, predvsem pa v korist zastopane stranke, ko je opozarjal na kršitve človekovih pravic s strani Vrhovnega sodišča RS, kar se je kasneje v postopkih potrdilo. Ni očital ali polemiziral o sami odločitvi, temveč je le opozarjal na to, da z neodločanjem Vrhovnega sodišča RS nastajajo nepopravljive posledice, ker je bila njegova stranka na prestajanju zaporne kazni. Dejansko je samo opozarjal na nepravilnosti, v tem ne vidi ničesar neprimernega ali neresničnega. Opozarjanje na kršitve človekovih pravic je dolžnost odvetnikov, še posebej, kadar gre za nepopravljive posledice. Ponovil je svojo poprejšnjo obrazložitev, da je imel pri izjavi o tem, da je odločitev Vrhovnega sodišča RS odvisna od okoliščin, ki so izven Vrhovnega sodišča RS, v mislih predvsem ravnanje strank, ki so izven tega sodišča vplivale na odločanje, saj je ravno takrat s strani sodnice poročevalke v zadevi bilo sporočeno, da takojšnje odločanje sodišča ni mogoče, ker je bila zadeva posredovana tožilstvu v odgovor, stranke pa so tudi vlagale zahteve za izločitev posameznih članov senata. Na način, da se sedaj njega preganja, pa se vrši le pritisk nad njim kot zagovornikom v kazenskem postopku in se pritiski vrstijo, saj se nekateri poslužujejo kazenskih ovadb in pregonov odvetnika. Na vprašanje senata disciplinske komisije I. stopnje (v nadaljevanju senat) je disc. obdolženec še povedal, da se zaveda, da je ugled sodišč in odvetnikov v Sloveniji slab. Na vprašanje, zakaj se je odločil, da očitek zoper delo Vrhovnega sodišča RS izrazi javno, je povedal, da je to štel za svojo dolžnost do svojega poklica. Po njegovem mnenju je šlo za kritiko konkretnega ravnanja, ki je bila povsem utemeljena, ne pa za varovanje ugleda sodišč. Drugih pravnih sredstev zoper delo Vrhovnega sodišča RS ni bilo več na voljo, pred tem je že poskušal z ustavno pritožbo. Na vprašanje senata, kaj je bil namen sporne izjave, je povedal, da je bil namen informiranje javnosti, dodal pa, da je Vrhovno sodišče RS tudi samo ves čas odgovarjalo na vprašanja javnosti s tem v zvezi, tudi o tistih okoliščinah izven sodišča, na katere se je sam skliceval. Na vprašanje senata, ali je bilo po njegovem mnenju z izjavo, da jim je na Vrhovnem sodišču RS vseeno, da dnevno kršijo človekove pravice, okrepljeno zaupanje javnosti v to sodišče, je povedal, da morajo sodišča to zaupanje krepiti sama. Disc. obdolženec je še izjavil, da bi in bo v enaki situaciji ravnal enako.

Disc. tožilec je na disc. obravnavi dne 22. 6. 2016 ponovno poudaril, da je po njegovem mnenju prijavo Vrhovnega sodišča RS v obravnavani zadevi bil dolžan vložiti skladno z drugim odstavkom 64. člena ZOdv.

V dokazne namene je senat prebral in vpogledal vse listine v spisu in priloge: dopis prijaviteljice z dne 22. 8. 2014, dopis OZS disc. obdolžencu v pojasnilo z dne 26. 8. 2014, pojasnilo disc. obdolženca z dne 9. 9. 2014, odstop spisa disciplinskemu tožilcu z dne 12. 9. 2014, obvestilo prijaviteljici z dne 12. 9. 2014, poizvedba disciplinskega tožilca z dne 6. 12. 2014, poizvedba prijaviteljici z dne 23. 12. 2014, odgovor prijaviteljice na poizvedbo z dne 6. 1. 2015, dopis OZS prijaviteljici z dne 8. 1. 2015, odgovor prijaviteljice z dne 16. 1. 2015, dopis OZS disciplinskemu tožilcu z dne 19. 1. 2015, zahteva za uvedbo disciplinskega postopka z dne 2. 2. 2015, odstop disciplinskega spisa disciplinski komisiji I. stopnje z dne 3. 2. 2015, zahteva za uvedbo disciplinskega postopka odvetniku v pojasnilo z dne 3. 2. 2015 in povratnica z dne 5. 2. 2015, obvestilo prijaviteljici o zahtevi za uvedbo disciplinskega postopka z dne 3. 2. 2015, odgovor odvetnika na zahtevo za uvedbo disciplinskega postopka z dne 18. 2. 2015, vročitev

odgovora disciplinskega obdolženca disciplinskemu tožilcu z dne 24. 2. 2015, odgovor disciplinskega tožilca z dne 25. 5. 2015, predlog za sejo z dne 24. 6. 2014, ponovni predlog za sejo z dne 26. 6. 2014, in na obravnavi dne 22. 6. 2016 vložena sklep US RS opr. št. UP-373/14-22 z dne 11. 6. 2014 in nadzorstvena pritožba odvetniške družbe Matoz z dne 27. 6. 2014.

Senat po oceni in presoji vsakega dokaza posebej in vseh dokazov skupaj ugotavlja, da je disciplinski obdolženec storil kršitev svoje dolžnosti pri opravljanju odvetniškega poklica po 7. točki 77.a člena Statuta OZS v zvezi z 18. členom Kodeksa odvetniške poklicne etike. Navedeno kršitev stori odvetnik, ki se neprimerno obnaša ali izraža pri opravljanju odvetniškega poklica s tem, da pri svojem delu ne varuje ugleda sodišč in ne krepí zaupanja javnosti v njihovo delo, ker daje žaljive ali omalovažujoče izjave o delu teh organov in njihovih odločitvah.

Senat je najprej ugotovil, da je o obeh ugovorih pravne narave disc. obdolženca že odločil takoj, ko sta bila podana, tj. na disc. obravnavi dne 23. 11. 2015, zato ponovno odločanje o teh ugovorih ni potrebno in se senat na razloge svoje odločitve o teh ugovorih na tem mestu v celoti sklicuje.

Nadalje se je senat pri presoji, ali je disc. obdolženec storil očitano mu kršitev, osredotočil na odvetnikovo pravico do izjavljanja o delu sodišč in o tem, kakšna kritika dela sodišč je s strani odvetnikov dovoljena oziroma nedovoljena. Na podlagi teh ugotovitev je senat presojal konkretne disc. obdolžencu očitane izjave, glede katerih je Vrhovno sodišče RS podalo prijavo.

Ugotovil je, da ima odvetnik iz naslova pravice do svobode izražanja in pravice do informiranja javnosti pravico izražati kritiko do ravnanja sodišč, vendar pa odvetnikovi pravici do svobodnega izražanja in do informiranja javnosti nista neomejeni. Od odvetnika se glede na vlogo odvetništva v družbi ter pravila odvetniške stroke in etike pričakuje večja skrbnost pri varovanju ugleda pravosodja, katerega del so sodišča in odvetništvo samo. Pristop do izjav odvetnikov v zvezi s konkretnim postopanjem ali odločanjem sodišč je zato lahko strožji, saj je odvetnik pravni strokovnjak, katerega naloga je med drugim profesionalno zastopanje strank pred sodiščem, in je hkrati del pravosodja, ki ima odgovornost, da pripomore k ohranitvi ugleda sodišč in zaupanja v njihovo delo.

Senat je na tej podlagi ugotovil, da mora biti kritika ravnanja sodišč s strani odvetnika strokovna, utemeljena in objektivna. Opredelitvene znake nedovoljenega načina izvrševanja kritike pa daje tudi 18. člen Kodeksa odvetniške poklicne etike, ko pravi, da naj »odvetnik ne daje žaljivih ali omalovažujočih izjav o delu teh organov in njihovih odločitvah«.

Nadalje je senat ugotovil, da je potrebno upoštevati, da okoliščina, da gre za izjavljanje, ki je dano ob priložnosti obrambe pravic pred sodiščem, govori v prid večje tolerance. Vendar je na drugi strani na tehnični poseben pomen, ki ga ima zaupanje v sodstvo in spoštovanje avtoritete sodišč za to, da sodna veja oblasti lahko uresniči svoje naloge.

S tem v zvezi je senat ocenil, da ni pretirana in omejujoča zahteva, da naj odvetnik tudi glede izjav, ki so po svoji vsebini utemeljene (kot se je pozneje izkazalo v konkretnem primeru), kritiko ravnanja sodišča izreče na spoštljiv način tako, da ohranja dostojanstvo oziroma avtoriteto sodišča. Kritiko postopanja ali odločbe sodišča v konkretnem primeru je namreč vedno mogoče podati na način, ki hkrati ne zmanjšuje ugleda sodišča ali celotnega sodstva ali ki pomeni osebni napad npr. na sodnikovo sposobnost za opravljanje sodniške službe.

Pri presoji očitanih mu konkretnih izjav disc. obdolženca je senat ugotovil, da je disc. obdolženec pri svojem izjavljanju prestopil meje tolerance, ki mu je dopuščena iz naslova pravice do svobode izražanja in pravice do informiranja javnosti zaradi varovanja interesov njegove stranke v sodnem postopku.

Senat ni sledil argumentaciji disc. obdolženca, da je bila njegova izjava o okoliščinah izven sodišča, ki bodo vplivale na odločanje sodišča, le izjava o ravnanju strank, ki so izven Vrhovnega sodišča RS vplivale na odločanje. Senat je takšno argumentacijo disc. obdolženca, dano v disc. postopku, ocenil kot kasnejšo napolnitev pavšalne izjave disc. obdolženca za potrebe disc. postopka, medtem ko je bil prvotni namen izjave disc. obdolženca vršiti zunanji pritisk na Vrhovno sodišče RS v konkretni zadevi s pavšalnim izražanjem o delu sodišča v tej zadevi, ki jo sicer vsak lahko razume po svoje, glede na vse okoliščine primera pa jo gre vsekakor razumeti kot omalovažujočo oziroma negativno oceno sposobnosti konkretnega sodišča za odločanje. S takšno javno izjavo pa je disc. obdolženec po oceni senata nedvomno povzročil učinek, s katerim je bilo zmanjšano dostojanstvo oziroma avtoriteta Vrhovnega sodišča RS v očeh javnosti.

V zvezi z drugo izjavo, ki se očita disc. obdolžencu, senat ravno tako ni sledil zagovoru disc. obdolženca, da je le utemeljeno opozarjal na to, da z neodločanjem Vrhovnega sodišča RS nastajajo nepopravljive posledice iz naslova kršenja človekovih pravic. Senat je namreč ocenil, da je šlo v tem delu za negativno vrednostno oceno o delu konkretnega sodnika (sodnice poročevalke, ki jo je disc. obdolženec celo izpostavil z imenom in priimkom) oziroma sodnikov v zvezi z njihovim delom, s čimer je disciplinski obdolženec žalil njihovo dostojanstvo pri delu ter vršil zunanji pritisk nad njimi, s tem pa jemal ugled sodni veji oblasti in pravosodju.

Senat je obenem še ugotovil, da disc. obdolžencu ni bilo preprečeno, da v pravnem sredstvu v konkretni zadevi, ki ga je tudi izkoristil, kot navaja sam, tj. v ustavni pritožbi, ostro, odprto in kritično uveljavlja razloge, ki po njegovem mnenju kažejo na nepravilnost postopanja sodišča. Vsled tega je senat ocenil, da disc. obdolžencu očitano izjavljanje ni moglo v ničemer pripomoči k obrambi pravic njegove stranke v postopku in bi se ga tako glede na njegovo negativno in omalovaževalno naravo vsekakor moral vzdržati.

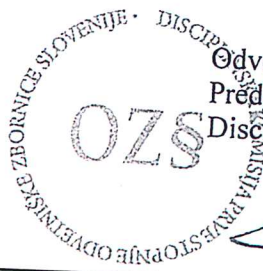
Vsled vsega navedenega je senat ugotovil, da so izpolnjeni znaki disciplinske kršitve po 7. točki 77.a člena Statuta OZS v povezavi z 18. členom Kodeksa odvetniške poklicne etike, zaradi česar je senat odločil, kot izhaja iz izreka te odločbe.

Senat je disciplinskemu obdolžencu izrekel disciplinski ukrep denarne kazni, pri čemer je glede vrste ukrepa in višine denarne kazni upošteval vse okoliščine primera. Kot olajševalno okoliščino je upošteval, da gre za lažjo disciplinsko kršitev, kot obteževalni pa, da disc. obdolženec storjenega ne obžaluje, izjavil je celo, da bi v enaki situaciji ponovno storil enako, in pa predkaznovanost disc. obdolženca.

Disciplinski obdolženec je bil spoznan za odgovornega storitve očitane mu disciplinske kršitve, zato je skladno s 6. točko Pravilnika o povrnitvi stroškov in določitvi povprečnine v disciplinskem postopku dolžan plačati povprečnino, kot izhaja iz izreka te odločbe.

Pravni pouk: Zoper to odločbo je dovoljena pritožba v roku 15 dni od dneva vročitve overjenega prepisa odločbe. Pritožbo je potrebno vložiti pisno v dveh izvodih pri Odvetniški zbornici Slovenije, o njej pa bo odločala disciplinska komisija II. stopnje OZS.

Ljubljana, 24. 6. 2016

Odvetnik Luka Divjak
Predsednik senata
Disciplinske komisije I. stopnje

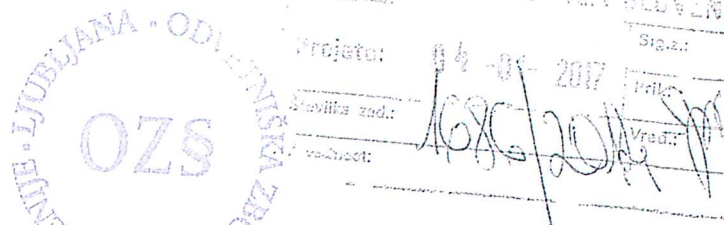
Odločbo prejmejo:

- disciplinski obdolženec [redacted]
- disciplinski tožilec pri OZS
- Odvetniška zbornica Slovenije

ODVETNIŠKA ZBORNICA SLOVENIJE
DISCIPLINSKA KOMISIJA II. STOPNJE
Pražakova 8
1000 LJUBLJANA

Opr. št. 1686/2014

ODLOČBA JE PRAVNOMOČNA
ODVETNIŠKA ZBORNICA SLOVENIJE

Ljubljana, 1.11.2014 20 17

Podpis pristojne osebe:

ODLOČBA

Disciplinska komisija II. stopnje pri Odvetniški zbornici Slovenije, Pražakova 8, Ljubljana, je v senatu pod predsedstvom odvetnika Mateja Erjavca, ob sodelovanju odvetnika Marjana Černeta in mag. Nine Koželj iz Ministrstva za pravosodje kot članov senata, v disciplinski zadevi zoper disciplinskega obdolženca [REDACTED] zaradi disciplinske kršitve po 7. točki 77.a člena Statuta Odvetniške zbornice Slovenije v zvezi z 18. členom Kodeksa odvetniške poklicne etike, o pritožbi disciplinskega obdolženca z dne 18.07.2016, zoper odločbo Disciplinske komisije I. stopnje, opr. št. 1686/2014 z dne 24.06.2016, na seji dne 24.11.2016

o d l o č i l a :

Pritožba disciplinskega obdolženca [REDACTED] zoper odločbo Disciplinske komisije I. stopnje, opr. št. 1686/2014 z dne 24.06.2016, se kot neutemeljena zavrne in se potrdi odločba Disciplinske komisije I. stopnje.

Disciplinski obdolženec je dolžan v roku 30 dni plačati povprečnino v znesku 300,00 EUR za odločanje na drugi stopnji disciplinskega postopka na TRR OZS št. S156 0510 0201 0472 838

Obrazložitev:

Disciplinska komisija I. stopnje pri Odvetniški zbornici Slovenije je z odločbo, opr. št. opr. št. 1686/2014 z dne 24.06.2016, odločila, da je disciplinski obdolženec [REDACTED] odgovoren kršitve dolžnosti pri opravljanju odvetniškega poklica, ker se je neprimerno obnašal in izražal pri opravljanju odvetniškega poklica s tem, da je na tiskovni konferenci Odbora 2014 v Ljubljani dne 18.08.2014 med drugim izjavil, da je odločitev Vrhovnega sodišča RS v zadevi Patria "odvisna od drugih okoliščin, ki so izven vrhovnega sodišča, ne znotraj Vrhovnega sodišča" ter še, da je [REDACTED] in ostalim, ki na vrhovnem sodišču o tem odločajo oz. bi morali odločati, povsem vseeno, da dnevno kršijo človekove pravice". S tem je disciplinski obdolženec kršil svojo dolžnost pri opravljanju odvetniškega poklica po 7. točki 77.a člena Statuta OZS v zvezi z 18. členom Kodeksa odvetniške poklicne etike ter mu je bil izrečen po 79. členu Statuta OZS disciplinski ukrep – denarna kazen v višini 500,00 EUR in na podlagi 6. člena Pravilnika o povrniti stroškov in določitvi povprečnine v disciplinskem postopku povprečnina v znesku 300,00 EUR.

Proti prej navedeni odločbi je disciplinski obdolženec [REDACTED] pravočasno vložil pritožbo z dne 18.07.2016, iz pritožbenih razlogov bistvene kršitve določb disciplinskega postopka,

napačne ugotovitve dejanskega stanja in zmotne uporabe materialnega prava ter disciplinski komisije II. stopnje predlagal, da pritožbi ugotovi, napadeno odločbo razveljavi in zahtevo za uvedbo postopka zavrne oz. odločbo razveljavi in vrne zadevo v ponovno odločanje. V obrazložitvi pritožbe disciplinski obdolženec navaja in opozarja zlasti, da ni upravičenega predlagatelja za disciplinski postopek, nadalje očita disciplinski komisiji I. stopnje, da je vezana na zahtevo disciplinskega tožilca ter da ne more in tudi ne sme "sama spreminjati upravičenega predlagatelja", kot je to storila disciplinska komisija v konkretnem primeru, s čemer je ob smiselni uporabi določil ZKP zagrešila absolutno bistveno kršitev postopka iz 5. točke 1. odstavka 371. člena ZKP. Nadalje tudi zatrjuje, da napadene odločbe ni moč preizkusiti oz. da so razlogi o odločilnih dejstvih sami s seboj v nasprotju, kar ob smiselni uporabi ZKP predstavlja absolutno bistveno kršitev določb postopka po 11. točki 1. odstavka 371. člena ZKP. Disciplinski obdolženec tudi ugovarja ugotovitvi, da je med drugim izjavil, da je odločitev Vrhovnega sodišča RS v zadevi Patria "odvisna od drugih okoliščin, ki so izven vrhovnega sodišča, ne znotraj vrhovnega sodišča". Izjavlja, da so takšne navedbe neresnične in v nasprotju z izvedenimi dokazi in nenazadnje tudi v nasprotju s prijavo, ki jo je podalo Vrhovno sodišče RS. Disciplinski obdolženec se v svoji obširni pritožbi tudi sklicuje na svobodo izražanja in prakso ESČP. Nenazadnje disciplinski obdolženec tudi zatrjuje, da ni žalil dostojanstva sodnice poročevalke oziroma sodnikov v zvezi z njihovim delom ter da ni "vršil zunanji pritisk nad njimi in zaključuje, da ni prestopil meje tolerance, ki je dopuščena pri svobodi izražanja...", da pa je po pritožnikovem mnenju toleranco glede na okoliščine primera kršilo vrhovno sodišče in je bil zato "javni odziv pritožnika", potreben in nujen v okviru dela, ki ga opravlja.

Pritožba disciplinskega obdolženca ni utemeljena.

Disciplinska komisija II. stopnje je na podlagi podrobne analize celotne zadeve zaključila, da je disciplinska komisija I. stopnje tako v pravnem, kot dejanskem pogledu, pravilno in zakonito odločila, ko je spoznala disciplinskega obdolženca za odgovornega kršitve dolžnosti pri opravljanju odvetniškega poklica po 7. točki 77.a člena Statuta OZS v zvezi z 18. členom Kodeksa odvetniške poklicne etike ter mu izrekla disciplinski ukrep 500,00 EUR denarne kazni. Iz dokaznega postopka namreč zanesljivo izhaja, da dejansko stanje ni takšno, kot ga je v svoji pritožbi prikazoval disciplinski obdolženec. Slednji je na tiskovni konferenci Odbora 2000 v Ljubljani dne 18.8.2014 nedvomno izjavil tisto, kar je bilo ugotovljeno v disciplinskem postopku, katerega je obravnavala disciplinska komisija I. stopnje. Pa tudi, če bi držalo, da bi prvi del sporne izjave (o tem, da naj bi bila odločitev Vrhovnega sodišča v zadevi Patria odvisna od okoliščin izven Vrhovnega sodišča) bil iztrgan iz konteksta, bi po mnenju disciplinske komisije II. stopnje že samo drugi del sporne izjave (kjer disciplinski obdolženec zatrjuje, da je vrhovni sodnici, ki jo konretizira z imenom in priimkom, povsem vseeno, da dnevno krši človekove pravice) zadoščal za enako odločitev disciplinske komisije I. stopnje.

Tudi disciplinska komisija druge stopnje se namreč strinja, da je disciplinski obdolženec s svojimi izjavami prekorajčil meje dopustne tolerance, saj ni dvoma, da se je pri opravljanju svojega odvetniškega poklica neprimerno in žaljivo obnašal ter izražal. Navajanje konkretne vrhovne sodnice z imenom in priimkom v povezavi s pavšalnimi trditvami disciplinskega obdolženca namreč presegajo dopustno komentiranje in javno kritiko sodišča s strani odvetnika v smislu zgoraj citiranih določb Statuta OZS in Kodeksa odvetniške poklicne etike. S tem pa je disciplinski obdolženec hkrati tudi uresničil vse znake kršitve dolžnosti pri svojem opravljanju odvetniškega poklica.

Senat Disciplinske komisije II. stopnje še poudarja, da se v izogib ponavljanju v vsem ostalem sklicuje na podrobno obrazložitev odločbe Disciplinske komisije I. stopnje. Prav tako niso

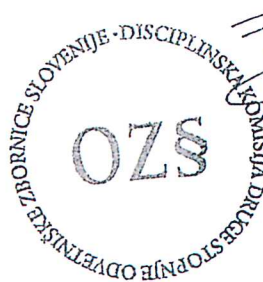
podane očitane postopkovne kršitve (glede upravičenega predlagatelja, odsotnosti razlogov oziroma njihovega medsebojnega nasprotja, itd..).

Pritožba disciplinskega obdolženca je torej neutemeljena in posledično jo je senat Disciplinske komisije II. stopnje zavrnil ter potrdil izpodbijano odločbo Disciplinske komisije I. stopnje.

Glede na izid zadeve je disciplinskemu obdolžencu tudi naložena v plačilo povprečnina v znesku 300,00 EUR, katera odgovarja trajanju in zahtevnosti tega disciplinskega postopka.

Ljubljana, dne 24.11.2016

Predsednik senata
Disciplinske komisije II. stopnje
Matej Erjavec

Odločbo vročiti:

- disciplinskemu obdolžencu [redacted]
- disciplinskemu tožilcu pri OZS
- Odvetniški zbornici Slovenije